

גלווי עיריות, ואחד על עבודה זרה. והם: משיחית, אף, ותמה. הוא ראה שחייה (חכמה שחייה) עף בעולם. אמר השיב את חמותי מעל בני ישראל, ולא אמר מעל העם, דאיינון ערָבַרְבָּ, דאתמְרֵוֹן ויפּוֹלְ מִן הַעַם בַּיּוֹם הַהִיא כְּשֶׁלְשֶׁת אלפי איש, שָׁפַךְ בָּאָרְנוֹ וְשָׁאַלְוֹ לִמְנוֹרָה תְּקֻדּוֹשָׁה (עד כאן).

ומה כתוב? קחו מאתכם תרומה לה', ולא מערבך רב. שלא נקראיים קהלה וחבור עד שעבר מהם ערב רב. בביבול בזמנן שפתערבים בינייהם, كانوا לא היו גוי אחד. ומשום זה קחו מאתכם תרומה, ולא משתפות אחרים, שאני רוץ לחות אחרים במני ובণיכם.

ולא עוד, אלא כאשר ערב רב הם מערבים בישראל, מה כתוב? (איכה א) היה צרייך בראש. וישראל, אמר שעוזרים מהם אלו, מה כתוב? שאו את ראש כל עדת בני ישראל. ולא עוד, אלא שאמר הקדוש ברוך הוא, אני רוץ לדור עמקם. זהו שפתות שמוטה בה ועשוי לי מקדש ושכנתתי בתוכם. ולא עוד, אלא כאשר בני ישראל בגלוות, עליהם נאמר, מי מעב? שאור שבעסה. והרי באrhoתו בעלי המשנה, בזמנן שערב רב הם ראשיים על ישראל, בביבול באלו (מעברים שלtron של הקדוש ברוך הוא) עושים שלטון בקדוש ברוך הוא, ונכנסים במשפט כוכבים ומצלות. ומשום זה צועקים ואומרים, (ישעה כ) ה' אלהינו בעלוננו אדנים זולתך.

דבר אחר, פינחס וכו'. קום המנורה הקדושה ופתח בדברים לפניו השכינה. קם המנורה הקדושה ואמר, בחبور הקדמון נאמר כן. בא וראה, פינחס עמד לפני פניו פרצה, שפתות של יצחק, ועמד פינחס ויפל ולעתך הפגפה, כדי להגן עליהם של ישראל, ומשום זה כלולים זה וזה בחשבון, פינחס בחשבון יצחק, וכן צרייך למדיש דברים.

ריהוה (ס"א חכמה רחוח) טאש בעלהמא. אמר השיב את חמותי מעל בני ישראל, ולא אמר מעל העם, דאיינון ערָבַרְבָּ, דאתמְרֵוֹן ויפּוֹלְ מִן הַעַם בַּיּוֹם הַהִיא כְּשֶׁלְשֶׁת אלפי איש, דהכי אוקימנא ושאיילו לבוצינא קדיישא. (ע"ז).

ומה כתיב, קחו מאתכם תרומה לי, ולא מערב רב, דלא אתקראיון קהלה וחבור, עד דאתעבר מנחון ערב רב, בביבול בזמנא דמתערבין בינייהם, كانوا לא היו גוי אחד. ובגין דא קחו מאתכם תרומה, ולא משופפו אחרא, דלא בעינא לשתקפא אחרגין ביני וביניכו.

ולא עוד, אלא כד ערב רב איינון מעורבין בישראל, מה כתיב (איכה א) קיו צרייך לראש. ויישראל בתמר דמתעברי מניינו אלין מה כתיב, שאו את ראש כל עדת בני ישראל. ולא עוד, אלא דאמר קדשא בריך הוא, אנא בעי לדידרא עמכון. הדא הוא דכתיב, (שםות כה) ועשוי לי מקדש ושכנתתי בתוכם.

ולא עוד, אלא כד בני ישראל בגלויה, עליליו אתמְרֵי מי מעב שאור שבעסה, וזה אוקמייה מאורי מתניתין, בזמנא דערב רב איינון ראשים על ישראל, בביבול באלו (ס"א ערבי שילוני דקדשא בריך הוא), עבדין שולטנו בקדושא בריך הוא, ויעילון במשפט פכביא ומצלוי. ובגין דא צווחין ואמרין, (ישעה כ) יי אלהינו בעלוננו אדנים זולתך.

דבר אחר, פנחים וכו'. קום בווצינא קדיישא, ואפתח ملي קמי שכינטא. קם בווצינא קדיישא, ואמר, בחבורה קדמאתה אתמְרֵה כי. פא חי, פינחס קאים קמי דינא מקיפה יצחק, וקם קמי פרצה, דכתיב, (תהלים קו) ויעמוד פינחס ויפל ולעתך הפגפה, בגין לאגנאנא עליליו דישראל, ובגין דא כליל דא זדא בחושבנא, פינחס בגנין יצחק, והכא צרייך לחרטה מלין.

פתח ואמור, אליהו אחותו של המלך העליזון ראה מ' מן מות, עף באיר, חptr אומה ושתפה אותה עם ר'ח, שהוא יצחק, והוא בחשפוץ פינחס, ונשלם על ידה לרם"ח. אחר כן ראה אותה ר'מן מותה, עף ברקיע וחתר אותה, ושם אותה ברם"ח, ונשלם לרם"ח. וזה שפטותם ויקח רמה בידו.

וזהו, במא יכול לחתר שמי אותיות אלו? בשתי רוחות שנשמרו (שהשתמרו למלחה, שהשתתפו בפינחס. פנ"י ח"ס. בשני פנים אלו חס על ישראל שלא נאבדו, בכח של שניהם, וידרך את שניהם, בשמי אותיות - מ"ו. וזהו שנאמר בקנאו את קנאתי בתוכם.

ומהו השפטה ביצחק? משום שיצחק מסר עצמו למיטה, וממושם זה שטרף את יצחק להיות לו לעזר. שמא של שני עפרי האלים השתתפו בו אברהם ויעקב, שאברהם שרגנותו חסר השפטה בח"ס של פנ"ס. ויעקב שעשו פנ"ס. שפנחס, משום שגאמר בו (בראשית לו) כאשר עבר את פנואל (שם המקום פנ"ז, פנ"י א"ל. ומושם שפנחס הוא בצער ויש צדיק בעולם המקנא על הברית, האבות משתתפים עמו, ובגללם אמר משה בצערם של ישראל, (smithot) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך. ובשלש אותיות יה"ז מאליהו זכה לאות היה מן הנביא, וזהו אליהו, ה' נביא (זה סודallo היה נביא), ונשלם בו יהונ"ה.

אות י' שזכה בה פנחס משום שקנא על הברית - זכה לברית. ושתי יודין גון, י' עליונה מן יהונ"ה, שכרת בה לאברהם בין עשר אצבעות ידיו. יוזד קטנה היא מן ארני, שכרת בה בין עשר אצבעות רגלו, והיא אותן קדרשה שמתעטרת בראשם העליזון. וזה רשות פמיד לעולמים, והיא אותן השבת, אותן ההפלאן, אותן שם שדי

פתחה ואמר, אליהו רחימא דמלפה עליה, חזא מ"מ מן מות טאס באוירא, חptr לה, ושתף לה עם ר'ח, דאייהו יצחק, ואיהו בחישבן פינחס. וASHTELIM בראם"ח. לכתר חזא ר'מן מז'ית טס ברקיע, וחתר ליה, ושייליה ברם"ח, ואשטלים רם"ח. הרא היא דכתיב, ויקח רמה בידו.

ואיהו, במא יכול לחתוף תריין אתוון אלין. בתרין רוחין דASHTEMORO (ס"א דאתטהטרו) לעילא, דASHTEMPO בפנחס. פנ"י ח"ס. בתרין פנים אלין, חס על ישראל שלא אהביו, בחרילא דטרוייהו, וידקור את שניהם, בתרין אתוון מ"ו. ומיינו בקנאו את קנאתי בתוכם.

ואמאי אשפטה ביצחק. בגין דיצחק מסר גרמיה למיטה. ובגין דא אשפטה ליה ליצחק, למתיו ליה עזר. דמשטרא דתרין עילוי דאיילטא, אשפטפי ביה אברהם ויעקב, ד אברהם דרגיה חסד אשפטה בח"ס דפנ"ס. יעקב אליהו פנ"י א"ל (ס"א יעקב אליהו פנ"ד פנחס) דפנחס בגין דאתהMER ביה, (בראשית לב) פאשר עבר את פנואל, (ס"א שם הפקום פנ"ז) פנ"י א"ל. בגין דבר עלם איהו בדורקא, ואית צדיק בעלם מקני על ברית, אבחן אשפטפו ביה, ובגיניהו אמר משה בדורקא דישראל, (שם לב) זכר לאברהם ליצחק ולישראל עבדיך. ובתלת אתוון יה"ז מן אליהו, זכה לה' מן הנביא, ודא אליהו אליהו, ה' נביא, (ס"א ורא רוא אל היה נביא) ואשטלים ביה יהונ"ה.

י' דזכה פנחס ביה, בגין דקני על ברית, זכה לברית. ותרין יודין ארנון, יוד עליה מן יהונ"ה, דברת בה לאברהם, בין עשר אצבעות דידין. יוזד זעירא אליו מן ארני, דברת בה בין עשר אצבען דרבגן וαιיה את קדיישא, דמתעתרא ברישומו עללה.

ודא אתרשים פמיד לעלמיין, איהי אותן דשפת, אותן

אות י' שזכה בה פנחס משום שקנא על הברית - זכה לברית. ושתי יודין גון, י' עליונה מן יהונ"ה, שכרת בה לאברהם בין עשר אצבעות ידיו. יוזד קטנה היא מן ארני, שכרת בה בין עשר אצבעות רגלו, והיא אותן קדרשה שמתעטרת בראשם העליזון.